

været med dertil, saa har Regeringen gjort sin Pligt, og saa deler den Ansvaret sammen med de øvrige Lovgivningsfaktorer. Det, det ærede Medlem begynder med, at kaste Bold med Ansvaret, tror jeg ikke fører til noget, og jeg tror heller ikke, at det i Virkeligheden kan berolige det ærede Medlem. Sagen er imidlertid den, at jeg ikke kan skønne, at Højre nogen Tid for Alvor har villet tage denne Sag op til Behandling med Folketinget. I 70'erne havde Højre sin Sag fremme, som de kaldte deres egen Sag, skønt det ikke er deres Sag mere end andre Partiers Sag her i Landet. I 70'erne var Forsvarssagen fremme, men viste man egentlig til nogen Tid i 70'erne fra Højres Side Vilje til at tage Sagen op til Forhandling med Folketinget? Saa snart Folketinget stillede nogle Betingelser, blot Betingelsen om en Formue- og Indtægtsskat, var man ganske færdig fra Regeringens Side den Gang, det var uantageligt! man vilde ikke forhandle videre, og man valgte endelig til syvende og sidst at gennemføre Sagen provisorisk rent uden for Forfatningen. Der ved skadede man Forsvarssagen betydeligt her i Landet. Og naar man nu stiller sig paa den Maade, at man kaster Bold med Ansvaret, tror jeg, at det ogsaa er en Vej til at skade Forsvarets Interesser her i Landet. Det er sandelig ikke nogen Vej til at fremme dem.

Endelig sagde det ærede Medlem, at jeg havde opholdt mig meget ved den Rørdamske Affære, og han mente, at naar en fremtidig Historieskriver kom til at beskæftige sig med det, der her foregaar, vilde han sige, at Folketinget havde nægtet disse Bevillinger og var optraadt paa den Maade, som sket er, under Hensyn til den Rørdamske Affære. Til alt dette skal jeg kun sige, at jeg haaber, at Fremtidens Historieskrivere ville læse Rigsdagstidenden nok saa grundigt som det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 2den Valgkreds (J. Hage). Om selve den Rørdamske Affære skal jeg kun sige, at skønt der er talt adskillige Ord fra Højres Side om den Sag, er der jo ingen, der har villet forsvare den Aand og Tone, der gik igennem Brevet, og som har fundet Tilslutning af en af Hærens højeste Officerer, som ganske vist er afskediget, men nylig har været i Tjeneste. Jeg kan kun gentage, hvad jeg sagde i Gaar, at den Slags Udtalelser af høje Officerer gøre deres til at svække Sympatien for Hæren ude i Befolkningen. Videre skal jeg ikke dvæle ved den Rørdamske Affære, skønt der kunde være ad-

skillige Ting endnu at sige om den. Det har imidlertid ikke været min Hensigt at drage alle disse Ting frem. Jeg vil endogsaa føje til, at hvis der kun havde foreligget i denne Sag det ene Brev fra Sekondløjtnant Rørdam, havde der vel ikke været stor Grund til at drage det frem i Debatten, thi det er jo kun, hvad et ungt Menneske har skrevet. Han kan have sine mærkelige Begreber, og det kan ikke hjælpe at tage stort Hensyn dertil. Men naar en Mand, der tidligere har været Krigsminister og kommanderende General, tager alt dette i Forsvar, fremfører akkurat de samme Grunde, og det i Virkeligheden ikke møder nogen Indsigelse fra de øvrige Officerer i Hæren, synes jeg ikke, det bør gaa upaaagtet hen her, og derfor fremdrog jeg det. Men jeg har aldrig fremdraget det som Motiv for de Nægtelser, vi have foreslaaet Tinget at vedtage.

Ja, der kunde være flere Ting at svare paa, men jeg har sat mig for at fatte mig i yderste Korthed under Hensyn til, at vi jo ogsaa skulle til at behandle det Budget, der følger efter.

Krigsministeren (Tuxen): Jeg skal fremsætte et Par Bemærkninger, særlig til den ærede Ordførers Udtalelser. Den ærede Ordfører var inde paa nærmere at forklare, hvorledes hans Fordring om, at vi skulde indskrænke os til at konstatere vor Neutralitet, var at forstaa, men jeg maa sige, at jeg efter at have hørt den ærede Ordførers Udtalelser nu, ikke kan forandre mine fra før. Jeg mener, at den Fordring, han stiller, at vi skulle indskrænke os til at konstatere vor Neutralitet, er for lille. Vi maa optage en Kamp, som jeg før sagde, for at værne om vor Neutralitet og føre denne Kamp igennem saa vidt muligt. Den ærede Ordfører henviste til sine tidligere Udtalelser, at Ejendommen ikke maa med en Haandfuld Folk kunne slaa os til Jorden, men dette er for lidt at bygge en Hærordning paa. Vi kunne ikke forud vide, om Ejenden kommer med flere eller færre. Det er umuligt. Den vigtigste Fordring, der stilles til en neutral Stat, er, at den formaar at opretholde sin Selvstændighed i det mindste nogen Tid igennem. Dette er en Hovedfordring, og Evnen til at forsvare sin Selvstændighed i nogen Tid har ogsaa — det vil jeg dog henlede Opmærksomheden paa — Betydning over for andre Magter, der maatte være interesserede i vor Bestaaen. Det er en Selvfølge, at det vilde gøre et yderst uheldigt Indtryk udadtil, naar Re-